

סנהדרין (עה).

אמר רבי יהודה אמר רב: מעשה באדם אחד שנתן עינוי באשה אחת, והעלת לבו מזגא וbao ושאלתו לרופאים, ואמרו: אין לו תקנה עד שתבעל. אמרו חכמים: ימות, ואל תבעל לו. - תעמוד לפניו ערומה? - ימות ואל תעמוד לפניו ערומה. - חספר עמו מואהורי הגדר? - ימות ולא חספר עמו מואהורי הגדר. פלוני בה רבי יעקב בר אידי ורבי שמואל בר נחמני. חד אמר: אשת איש היהת, חד אמר: פנוה היהת. בשלמא למן דאמר אשת איש היהת - שפיר. אלא למן אמר פנוה היהת מאוי כולי הא? - רב פפא אמר: משום פגם משפחה. רב אחא בריה דרב איקא אמר: כדי שלא יהו בנות ישראל פרוצות בעריות. ולינסבה מינסב! - לא מירבה דעתיה, כדרבנן יצחק, דאמר רבי יצחק: מיום שהרב בית המקדש נטלהطعم ביאה ונינה לעובי עבירה, שנאמר מים גנובים ימתקו ולחם סתרים יגעם.

לט"ז סס

העלת לו מילך - נימוק, מלוות להכתה נטמעת לו והנלה חול.

מолос פגס ממחפה - הולמתה סכיו צומין לדבר.

שלם יכו צנות יטהל פROLות צניעיות - נעמו צפוי הטעניש לתה צהס ענייקס וויממלוס להס נציהה. ולינסבה מינסב - דהין כהן פROLות צניעיות, דכלוכו ליעגדן קכי ולינסבן ולהן עזילה הלה מולה. לה מיתכל דעתה - ולה יופלך דבר.

מיום שחרצ צית מקדש - כסל בכח מדלונות רצות ולהן רוח כמה צהית להיות תלך להצחו, נפיק נעל טעם ציהה.

ויתן לנו צרי עזירה - סייל קרע חוקפן ומולצת תלותן.

דכתיע ולחס מתריס יונס - ליטני מעלה נקט כמו כי חס הלחס הצל סוף חוכל (כלהצית לנו).

רמב"ם הלכות יסודי התורה (פרק ה הלכה ט)

מי שננתן עינוי באשה וחללה נתה למות ואמרו הרופאים אין לו רפואה עד שתבעל לו, ימות ואל תבעל לו אפילו הייתה פנוה, ואפילו לדבר עמה מואהורי הגדר אין מוריין לו בכך וימות ולא יורו לדבר עמה מואהורי הגדר שלא יהו בנות ישראל הפקר ויבאו בדברים אלו לפרוץ בעריות: